

Merenkululaitos

TIEDOTUSLEHTI nro 12/1.10.2002

VÄYLÄMAKSULAINSÄÄDÄNTÖ

Uusi väylämaksulaki (708/2002) ja valtioneuvoston asetus väylämaksusta (719/2002) tulivat voimaan 1.9.2002.

Uudella väylämaksulailla kumottiin vuonna 1980 annettu väylämaksulaki. Uudessa laissa väylämaksun maksuperusteita ei ole muutettu eikä maksua ole korotettu. Väylämaksun kannossa ilmenneitä epäkohtia on pyritty torjumaan mm. muuttamalla jääluokkatodistukset määräaikaikaisiksi ja yksilöimällä todistuslomakkeessa jääluokan vahvistamisen perusteeksi esitettävät asiakirjat. Samalla väylämaksulaki on tarkistettu vastaamaan uuden perustuslain vaatimuksia.

Myös Saimaan kanavalla ja vesistöalueella kannettavia väylämaksuja koskevat säännökset on sisällytetty väylämaksulakiin. Asetus helpotuksista Saimaan kanavan ja vesistöalueen väylämaksuihin (203/1981) on kumottu väylämaksusta annetulla valtioneuvoston asetuksella.

Uudessa väylämaksusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa on annettu tarkemmat säännökset väylämaksun suuruudesta, jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten tarvittavista tiedoista ja selvityksistä, alusten varustevaatimuksista, jääluokkasyvyyksestä sekä alusyhdistelmän jääluokan määräytymisestä.

Merenkululaitos on 16.9.2002 vahvistanut väylämaksulain 14 §:n 5 momentin nojalla uuden jääluokkatodistuslomakkeen kaavan. Ennen uuden väylämaksulain voimaantuloa annetut jäämaksuluokkatodistukset ovat edelleen voimassa enintään vuoden 2003 loppuun, ellei Merenkululaitos väylämaksulain nojalla toisin päättä.

Oheisena ovat väylämaksulaki ja valtioneuvoston asetus väylämaksusta sekä jääluokkatodistuslomakkeen kaava.

Oikeustoimiston päällikkö

Hannu Makkonen

Asiaa koskevat tiedustelut:

Oikeustoimisto

Tämä tiedotuslehti
korvaa tiedotuslehden:

2/15.1.2002

Dnro 12/00/2002
ISSN 1455-9048

Tilaukset
ja myynti:

Merenkululaitos
Julkaisumyynti

Käyntiosoite
Porkkalankatu 5
00180 Helsinki

Postiosoite
PL 171
00181 Helsinki

Puhelin
0204 481

Faksi
0204 48 4273
keskushallinto@fma.fi

708/2002

VÄYLÄMAKSULAKI

Annettu Helsingissä 16 päivänä elokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Väylämaksu

Merenkulussa käytettävien julkisten kulkuväylien ja vesiliikenteelle tarpeellisten turvalaitteiden rakentamisesta, ylläpidosta ja hoidosta sekä jäänmurtaajien avustustoiminnasta valtiolle aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi valtiolle kannetaan väylämaksua siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Maksun suuruus

Väylämaksulla katetaan 1 §:ssä tarkoitettusta toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Jäänmurtaajien avustustoiminnasta valtiolle aiheutuvista kustannuksista osa voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon yksityiskohtaisia maksuperusteita ja maksuja valtioneuvoston asetuksella säädettäessä.

2 luku

Viranomaiset

3 §

Tulliviranomaiset

Väylämaksun kantamisesta vastaa tulliviranomainen. Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä väylämaksua kannettaessa.

4 §

Merenkululaitos

Merenkululaitoksen on salassapitosäännösten estämättä toimitettava tulliviranomaisille tämän lain soveltamisessa tarvittavia selvityksiä ja lausuntoja sekä muuta aineistoa. Laitoksen on tarvittaessa annettava tulliviranomaisille myös muuta virka-apua.

3 luku

Maksuvelvollisuus

5 §

Maksuvelvollisuus

Väylämaksua on velvollinen suorittamaan jokainen, joka harjoittaa rekisteröidyllä suomalaisella

aluksella tai ulkomaisella aluksella kauppamerenkulkua Suomen vesialueella.

Velvollisuutta suorittaa väylämaksua ei ole, jos alus matkalla ulkomaisesta satamasta toiseen kulkee Suomen aluevesien kautta poikkeamatta Suomessa satamaan.

6 §

Vastuu maksun suorittamisesta

Maksun suorittamisesta vastaavat laivanisäntä ja se, joka laivanisännän puolesta ilmoittaa aluksen tuloksettavaksi tai toimii kotimaanliikenteessä laivanisännän edustajana.

Maksuvelvollisella, joka ei asu Suomessa, sekä ulkomaisella maksuvelvollisella tulee olla tullipiirin hyväksymä Suomessa asuva edustaja, joka vastaa tämän lain mukaan maksuvelvolliselle kuuluvista velvollisuuksista ja niiden laiminlyönnistä johtuvista seuraamuksista.

4 luku

Maksun kantaminen

7 §

Ulkomaanliikenteen väylämaksu

Ulkomaanliikenteen väylämaksu kannetaan kertamaksuna, kun alus saapuu ulkomailta Suomeen. Kertamaksun suuruus määräytyy aluksen nettovetoisuuden ja jääluokan perusteella.

Tarkemmat säännökset kertamaksun suuruudesta ja tarvittaessa sen ylärajasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Kotimaanliikenteen väylämaksu

Kotimaanliikenteen väylämaksu kannetaan vuosimaksuna kalenterivuositain. Vuosimaksun suuruus määräytyy aluksen nettovetoisuuden perusteella. Tarkemmat säännökset vuosimaksun suuruudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Kotimaanliikenteenä pidetään matkaa suomalaisesta satamasta toiseen, jollei matkan aikana poiketa ulkomaiseen satamaan lastaamista tai purkamista tai matkustajien ottamista tai jättämistä varten.

9 §

Kotimaanliikenteen väylämaksun huomioon ottaminen

Jos alus, josta on suoritettu kotimaanliikenteen väylämaksu, saapuu saman kalenterivuoden aikana ulkomailta Suomeen, väylämaksuna kannetaan puolet 7 §:ssä tarkoitetusta kertamaksusta.

10 §

Maksu-ilmoitus

Laivanisännän on annettava tulliviranomaiselle väylämaksun määrittämistä varten maksu-ilmoitus. Ilmoituksen tulee sisältää 5 luvussa säädettyjen maksuperusteiden mukaisen maksun määrittämistä varten tarvittavat tiedot.

Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava maksu-ilmoitus siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tuloksettaminen tapahtuu.

Kotimaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava maksu-ilmoitus aluksen kotipaikkaa lähinnä olevaan tullitoimipaikkaan. Ilmoitus on annettava kunakin vuonna maaliskuun loppuun mennessä tai, jos alus ei ole silloin liikenteessä, välittömästi aluksen aloittaessa liikenteen.

Maksuilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa.

5 luku Maksuperusteet

11 § *Aluksen nettovetoisuus*

Nettovetoisuutena käytetään aluksen mittakirjassa ilmoitettua nettovetoisuutta, jollei 2 momentista muuta johdu.

Jos alukselta puuttuu mittakirja, mittakirjassa ilmoitettu vetoisuus ei vastaa aluksen todellista vetoisuutta tai alus ei ole oikeutettu voimassa olevien aluksenmittaussäntöjen mukaan käyttämään mittakirjassa ilmoitettua nettovetoisuutta, Merenkululaitos vahvistaa aluksen nettovetoisuuden väylämaksun perusteeksi voimassa olevien aluksenmittaussäntöjen mukaisesti.

12 § *Jääluokka*

Alukset kuuluvat jääluokkiin seuraavasti:

- 1) erikoisjääluokkaan (jääluokka I A Super) alus, jonka rakenteen lujuus aluksen jäissä-kulkukykyyn vaikuttavissa tärkeimmissä kohdissa olennaisesti ylittää jääluokan I A vaatimukset ja joka runkonsa muodon ja konetehonsa puolesta pystyy kulkemaan vaikeissa jääoloissa;
- 2) jääluokkaan I A, I B tai I C jäävahvistuksen ja konetehon mukaan alus, joka täyttää aluksen rakennetta ja konetehoa koskevat talviliikennevaatimukset ja on vahvistettu jäissäkulkua varten;
- 3) jääluokkaan II alus, jolla on oma kuljetuskoneisto ja joka on teräsrunkoinen ja rakenteeltaan avomerikelpoinen, mutta ei ole vahvistettu jäissäkulkua varten;
- 4) jääluokkaan III alus, joka ei kuulu 1—3 kohdassa tarkoitettuun jääluokkaan.

Jääluokan vahvistamista varten tarvittavista tiedoista ja selvityksistä sekä eri jääluokkiin kuuluvien alusten varustevaatimuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään myös jääluokasyväyksestä ja alusyhdistelmän jääluokan määräytymisestä.

Merenkululaitos antaa tarkemmat määräykset talviliikennevaatimuksista, joista ilmenevät eri jääluokkien väliset erot, sekä vahvistaa luettelon hyväksytyjen luokituslaitosten antamia luokitusmerkintöjä vastaavista suomalaisista jääluokista.

13 § *Jääluokan vahvistaminen*

Merenkululaitoksen tarkastaja tai laitoksen valtuuttama ulkopuolinen tarkastaja vahvistaa aluksen jääluokan laivanisännän pyynnöstä.

Laivanisännän on annettava tarkastajalle jääluokan vahvistamista varten tarvittavat tiedot ja selvitykset.

Jääluokka vahvistetaan:

- 1) hyväksytyjen luokituslaitosten antamia luokitusmerkintöjä vastaavista suomalaisista jääluokista Merenkululaitoksen 12 §:n 3 momentin nojalla vahvistaman luettelon perusteella;
- 2) hyväksytyyn luokituslaitoksen antaman erillisen todistuksen perusteella; taikka
- 3) Merenkululaitoksen 12 §:n 3 momentin nojalla annettujen Merenkululaitoksen määräysten perusteella tekemällä aluskohtaisella päätöksellä.

14 §

Jääluokkatodistus

Edellä 13 §:ssä tarkoitettu tarkastaja antaa jääluokkatodistuksen laivanisännän pyynnöstä.

Jääluokkatodistuksessa yksilöidään jääluokan vahvistamisen perusteena olleet tiedot.

Jääluokkatodistus on voimassa niin kauan kuin jääluokan vahvistamisen perusteena olleet tiedot eivät ole muuttuneet. Todistus on kuitenkin voimassa enintään aluksen luokitustodistuksen voimassaoloajan. Jos aluksen jääluokan vahvistamisen perusteena olleissa tiedoissa, kuten luokituslaitoksen antamassa luokitusmerkinnässä taikka aluksen konetehossa tai syväyksessä, tapahtuu muutos, laivanisäntä on velvollinen pyytämään tarkastajalta uuden jääluokkatodistuksen viimeistään silloin, kun alus muutoksen jälkeen ensimmäisen kerran on Suomessa.

Laivanisännän on annettava tarkastajalle jääluokkatodistuksen antamista varten tarvittavat tiedot ja selvitykset. Tiedoista ja selvityksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Merenkululaitos vahvistaa jääluokkatodistuslomakkeen kaavan.

15 §

Ulkopuolisen tarkastajan velvollisuudet

Jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista koskevassa asiassa myös Merenkululaitoksen valtuuttaman ulkopuolisen tarkastajan on noudatettava hallintomenettelylakia (598/1982), kielilakia (148/1922), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja tiedoksiannosta hallintoasioissa annettua lakia (232/1966).

16 §

Jääluokkatodistuksen peruuttaminen

Jos alus on vaurioitunut tai sen rakenteellinen kunto on muutoin huonontunut, Merenkululaitoksen on tarvittaessa peruutettava alukselle annettu jääluokkatodistus ja vahvistettava alukselle uusi, sen jäissäkulkukykyä ja rakenteellista kuntoa vastaava alempi jääluokka.

Laivanisännän on ilmoitettava Merenkululaitokselle jäävauriosta tai muusta aluksen kuntoa heikentävästä vauriosta.

17 §

Jääluokkatodistuksen puuttuminen

Jos aluksella ei ole voimassa olevaa jääluokkatodistusta, ulkomaanliikenteen väylämaksu kannetaan jääluokan III mukaisesti.

18 §

Virheellinen jääluokka

Jos alukselle annetun jääluokkatodistuksen mukainen luokka on parempi kuin aluksen ominaisuudet edellyttävät ja tämä johtuu siitä, että aluksesta on annettu virheellisiä tietoja jääluokan vahvistamista varten, väylämaksu kannetaan jääluokan III mukaisesti siltä ajalta, jona aluksen jääluokka on ollut virheellinen.

Maksuvapautus

19 §

Maksukerroista johtuva maksuvapautus ja maksun lisäys

Kun vähintään 120 matkustajalle rekisteröidystä matkustaja-aluksesta on suoritettu väylämaksua 32 kerralta ja muusta aluksesta 10 kerralta, alus on vapautettu saman kalenterivuoden aikana enemmistä ulkomaanliikenteen kertamaksuista, jos väylämaksun suuruuteen vaikuttavat tiedot eivät muutu siten, että kertamaksu nousee.

Jos väylämaksun suuruuteen vaikuttavat tiedot muuttuvat siten, että kertamaksu nousee, aluksesta on suoritettava lisää väylämaksua. Maksua maksetaan määrä, joka vastaa vähintään 120 matkustajalle rekisteröidystä matkustaja-aluksesta kalenterivuodelta määräytyvää 32:tä suurinta kertamaksua ja muusta aluksesta kalenterivuodelta määräytyvää 10:tä suurinta kertamaksua.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut maksut voidaan maksaa etukäteen yhdellä kertaa.

Tulliviranomaisen on maksuvelvollisen pyynnöstä annettava maksuvapautustodistus, jos 1 tai 2 momentissa tarkoitetut maksut on todistettavasti suoritettu. Maksuvapautustodistus raukeaa, jos väylämaksun suuruuteen vaikuttavat tiedot muuttuvat siten, että kertamaksu nousee.

20 §

Muut maksuvapautukset

Väylämaksua ei kanneta aluksista:

- 1) joita käytetään yksinomaan sisävesiliikenteessä;
- 2) jotka saapuvat Suomeen ja lähtevät Suomesta Saimaan kanavan kautta poikkeamatta Suomen rannikon satamaan;
- 3) jotka valtio omistaa ja joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin; taikka
- 4) jotka pakottavista syistä tai ainoastaan saadakseen määräyksiä jatkettavaa matkaa varten tai aluksen kuntoonpanoa tai sen tarpeellisuuden tutkimista varten poikkeavat Suomen satamaan jättämättä tai ottamatta lastia tai matkustajia.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuilta aluksilta peritään kuitenkin Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä puolet väylämaksusta sekä silloin, kun alus samalla tuo ulkomailta lastia Suomen rannikon satamaan, että silloin, kun alus vie lastia ulkomaille Suomen rannikon satamasta.

Toiseen kertaan suoritettavasta väylämaksusta vapautettuja ovat alukset, jotka saman matkan aikana poikkeavat Suomessa tapahtuvien lastausten välillä täydentämään lastia lastaus- tai ahtausteknisistä syistä ulkomaan satamassa.

7 luku

Maksunoikaisu ja jälkimaksatus

21 §

Oikaisu maksunsaajan hyväksi

Jos väylämaksu laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että tullipiiri ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta, tullipiirin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä.

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

22 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos tullipiiri oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, tullipiirin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määrittämisestä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

23 §

Jälkimaksatus

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määrittämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa tai antanut väylämaksun määrittämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan, taikka jos väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, tullipiirin on määrättävä määrittämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi.

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jonka aikana väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

24 §

Maksuvelvollisen kuuleminen

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen jälkimaksatusta on väylämaksun suorittamisesta 6 §:n mukaan vastuussa olevalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

25 §

Maksunkorotus

Väylämaksua voidaan korottaa, jos maksuvelvollinen on:

- 1) antanut väylämaksun määrittämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina taikka virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, enintään 30 prosentilla; taikka
- 2) tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määrittämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan, jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määrittämistä varten tai muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi voinut jäädä maksua määrittämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

26 §

Virhemaksu

Jos 25 §:n 1 momentissa tarkoitettu menettely koskee toimenpidettä, jossa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos maksun määrä on vähäinen eikä maksunkorotusta ole määrätty, virhemaksuna voidaan kantaa vähintään 10 ja enintään 2 500 euroa.

8 luku
Erinäiset säännökset

27 §
Tarkastajan toimivaltuus

Tarkastajalla on oikeus tarkastaa alus siinä laajuudessa kuin se on tarpeen jääluokan vahvistamista tai tarkastamista sekä jääluokkatodistuksen antamista varten. Asumiseen tarkoitettuja aluksen tiloja ei kuitenkaan saa tarkastaa.

28 §
Maksunhuojennus

Merenkulkulaitos voi kirjallisesta hakemuksesta yksittäistapauksessa myöntää alennuksen väylämaksusta tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta taikka määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä palautettavaksi, jos:

1) matkailun, rannikko- tai kauttakulkuliikenteen edistämiseen liittyvät näkökohdat tai Suomen ulkomaankaupan edistämiseen liittyvät painavat syyt sitä vaativat; taikka

2) maksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisen kohtuutonta.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi ottaa maksun alennusta tai maksun vapautusta koskevan asian ratkaistavakseen, jos asia on periaatteellisesti tärkeä.

29 §
Rangaistussäännös

Joka laiminlyö tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoitusvelvollisuuden tai muun velvollisuuden taikka muuten rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *wäylämaksurikkomuksesta* sakkoon.

30 §
Muutoksenhaku ja oikaisuvaatimus

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan tai muuhun tämän lain nojalla annettuun tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta, jollei tässä laissa toisin säädetä, noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaissa (1466/1994) säädetään.

Merenkulkulaitoksen valtuuttaman ulkopuolisen tarkastajan jääluokan vahvistamista tai jääluokkatodistuksen antamista koskevaan päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen Merenkulkulaitokselle. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Muutoksenhausta Merenkulkulaitoksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen, liikenne- ja viestintäministeriön 28 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen sekä 2 momentin mukaisessa oikaisumenettelyssä annettuun päätökseen on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

31 §

Muut väylämaksua koskevat säännökset

Väylämaksun maksamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä tullin maksamisesta tullilaissa säädetään.

Väylämaksun maksamisen viivästysseuraamuksiin, perimiseen ulosottotoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995), verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) perustevalitusta koskevia säännöksiä lukuun ottamatta sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

32 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002.

Tällä lailla kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1980 annettu väylämaksulaki (1028/1980) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Väylämaksuasetuksen (1016/1983) 10 §:ää sovelletaan vuoden 2002 loppuun.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

33 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa annetut jäämaksuluokkatodistukset ovat edelleen voimassa enintään vuoden 2003 loppuun, jollei Merenkululaitos tämän lain nojalla toisin päätä.

Lain 28 §:ää sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2003.

Helsingissä 16 päivänä elokuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

719/2002

VALTIONEUVOSTON ASETUS VÄYLÄMAKSUSTA

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 16 päivänä elokuuta 2002 annetun väylämaksulain (708/2002) nojalla:

1 §

Ulkomaanliikenteen väylämaksu

Väylämaksulain (708/2002) 7 §:ssä tarkoitettu ulkomaanliikenteen kertamaksu määräytyy perusmaksuina (*pm*) ja maksuyksikköinä (*my*) seuraavasti:

Jääluokka	Aluksen nettovetoisuus					
	alle 2 000	2 000—9 999		10 000 tai isompi		
	my	pm	my	pm	my	
	euroa	euroa	euroa	euroa	euroa	
I A Super	1,68	3 360	1,43	14 800	1,26	
I A	3,36	6 720	2,86	29 600	2,52	
I B	5,65	11 300	4,81	49 780	4,24	
I C	7,55	15 100	6,42	66 460	5,67	
II	8,49	16 980	7,22	74 740	6,37	
III	9,44	18 880	8,02	83 040	7,08	

pm = maksu nettovetoisuuden alarajan kohdalla

my = maksu nettovetoisuuden yksiköltä, joka ylittää alarajan

Kertamaksua ei kanneta siltä osin kuin kertamaksu ylittää 109 140 euroa.

Koneettoman aluksen kertamaksu on puolet jääluokan III kertamaksusta.

2 §

Kotimaanliikenteen väylämaksu

Väylämaksulain 8 §:ssä tarkoitettu kotimaanliikenteen vuosimaksu määräytyy siten, että maksuyksikkö, 5 euroa 80 senttiä, kerrotaan aluksen nettovetoisuudella. Alus, jonka nettovetoisuus on alle 1 000, maksaa kuitenkin vain puolet edellä mainitusta maksusta.

3 §

Varustevaatimus

Jääluokkiin I A Super, I A, I B, I C ja II kuuluvissa aluksissa tulee olla merialueelle tarkoitettu VHF-puhelin.

4 §

Jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten tarvittavat tiedot ja selvitykset

Jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten on laivanisännän annettava Merenkululaitoksen tarkastajalle tai laitoksen valtuuttamalle ulkopuoliselle tarkastajalle seuraavat tiedot ja selvitykset:

- 1) mittakirja;
- 2) lastiviivakirja;
- 3) voimassa oleva luokitustodistus liitteineen sekä edellisen vuosikatsastuksen raportti, joka jääluokkatodistuksen antamispäivänä ei saa olla vuotta vanhempi;
- 4) Merenkululaitoksen päätös aluksen jääluokasta, jos sellainen on annettu;
- 5) virallinen todistus aluksen konetehosta mahdollisine rajoituksineen;
- 6) virallinen todistus tai päällikön kirjallinen ilmoitus aluksen kantavuudesta;
- 7) selvitys aluksen radiopuhelinlaitteesta; sekä
- 8) muut tarkastajan jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten tarpeelliseksi katsomat tiedot ja selvitykset.

5 §

Jääluokkasyväys

Jääluokka tulee vahvistaa mittakirjan nettovetoisuutta vastaavan lastiviivakirjan syväyksen mukaisesti.

6 §

Alusyhdistelmä

Jääluokan määräämistä varten työnnettävästä proomusta ja työntävästä koneellisesta aluksesta koostuvaa alusyhdistelmää voidaan pitää yhtenä koneellisena aluksena, jos alusten muotoilu ja kytkentäjärjestelmä ovat sellaiset, että alus pystyy toimimaan yhtenä aluksena jäissä kulkiessaan.

Koneteho ja rungon vahvistus määräytyvät alusyhdistelmän kokonaispouoman perusteella.

Alusyhdistelmälle annetaan yhteinen jääluokkatodistus. Jos työntävä alus liikkuu yksin, sille on lisäksi annettava erillinen jääluokkatodistus ja sillä voi tällöin olla ylempi jääluokka.

Jos proomua kuljetetaan jollakin matkalla tavanomaisessa hinauksessa, se kuuluu tällöin jääluokkaan III.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1.9.2002.

Tällä asetuksella kumotaan helpotuksista Saimaan kanavan ja vesistöalueen väylämaksuihin 13 päivänä maaliskuuta 1981 annettu asetus (203/1981) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos *Aila Salminen*

Aluksen nimi Fartygets namn Name of the ship	Lippuvaltio Flaggstat Flag state	Rekisteröintipaikka Registerort Port of registry
Tunnuskirjaimet Signalbokstäver Call sign	IMO No.	Rakennusvuosi Byggnadsår Year of construction
	Kantavuus Dödvikt Deadweight	Konetehto (kW) Maskineffekt Propulsion power

Jääluokan vahvistamisen perusteet/ Grunder för fastställande av isklass/ Grounds for determining the ice class

Kansainvälinen mittakirja Internationellt måtbrev International tonnage certificate	Viranomaisen/ Myndighet/ Authority	Myöntämispvm/ Datum för utfärdande/ Date of issue
	GT NT Moulded depth (m) Moulded draught (m)	
Kansainvälinen lastiviivatodistus Internationellt lastlinjecertifikat International load line certificate	Viranomaisen/ Myndighet/ Authority	Viimeinen voimassaolopäivä/ Giltigt till/ Valid until
	Summer freeboard (mm) The upper edge of the deck line from which this freeboard is measured is _____ mm above/below the upper deck/freeboard deck at side.	
Luokitustodistus Klassificeringscertifikat Certificate of class	Luokituslaitos/ Utfärdat av/ Issued by	Viimeinen voimassaolopäivä/Giltigt till/ Valid until
	Luokitusmerkintä/ Klassbeteckning/ Class symbol	Syväys- ym. rajoitukset/ Begränsningar i djupgåendet mm. / Draught restrictions etc.
Muut perusteet/ Övriga grunder / Other grounds		Leima Stämpel Stamp

Päätös aluksen jääluokasta/ Beslut över fartygets isklass/ Decision concerning ice class of the ship

Jääluokka Isklass Ice class	Viimeinen voimassaolopäivä/ Giltigt till/ Valid until *)	Maksu/ Avgift/ Fee €

Todistus annettu/ Intyget utfärdat/ Certificate issued

Paikka Ort Place	Päivämäärä Datum Date	

Allekirjoitus ja nimen selvennys/ Underskrift och namnförtydligande / Signature and clarification of signature

*) Jääluokkatodistus on voimassa niin kauan kuin jääluokan vahvistamisen perusteena olleet tiedot eivät ole muuttuneet (Väylämaksulaki 14 § 3 mom.) / Isklassintyget är i kraft så länge de uppgifter som utgjort grund för fastställande av isklass inte har ändrats (Lag om farledsavgift 14 § 3 mom.) / The ice class certificate is valid as long as the data used in determining the ice class remain unchanged (Act on Fairway Dues, Section 14.3).